

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите искат отмяната на Решение на Комисията C(2010) 4185 окончателен от 23 юни 2010 г. относно производство по член 101 от Договора за функционирането на Европейския съюз (Дело COMP/39.092), доколкото съгласно това решение те са отговорни за участие в продължително споразумение или съгласувана практика, обхващащи отрасъла на санитарните инсталации на територията на Германия, Австрия, Италия, Франция, Белгия и Нидерландия.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите се позовават на седем правни основания.

Първо, те изтъкват, че Комисията не е оценила или изследвала икономическия контекст и поради това не е установила надлежно антиконкурентната цел на твърдените нарушения. Жалбоподателите посочват, че Комисията не е имала право да предположи (или да установи), че обсъжданията (i) между неконкурентни предприятия (ii) относно неикономическа цена, която никой от участниците на пазара не заплаща, има антиконкурентна цел.

Второ, те твърдят, че Комисията погрешно е установила, че жалбоподателите са отговорни за нарушение в областта на водопроводните кранове, като се има предвид първото правно основание и фактът, че жалбоподателите не произвеждат водопроводни кранове.

Трето, жалбоподателите твърдят, че Комисията не е установила надлежно наличието на твърдяното нарушение, тъй като поспециално извършеният от нея анализ на доказателствата е погрешен по отношение на Франция, Италия и дейността на Keramag Keramische Werke Aktiengesellschaft в Германия.

Четвърто, те твърдят, че Комисията не е доказала наличието на интерес от установяване на нарушение в Нидерландия, отговорността за което е била погасена.

Пето, жалбоподателите изтъкват, че Комисията

- i) не е посочила надлежно твърденията си в изложението на възраженията
- ii) не е събрала и предоставила съответните и евентуално оправдателни доказателства.

Според жалбоподателите тези процесуални пропуски накърняват правото им на защита.

Шесто, жалбоподателите твърдят, че разследването на случая е било избирателно и произволно по своето естество, като се има предвид, че въобще не са били предприети действия по преследване срещу много от дружествата, обвинени в участие в предпологаемо незаконните срещи или обсъждания.

Седмо, те твърдят, че глобата е необосновано и несъразмерно висока, поспециално поради липсата на прилагане или влияние върху пазара. Ето защо жалбоподателите приканват Съда да упражни неограничената си компетентност съгласно член 261 ДФЕС и да намали размера на глобата.

Жалба, подадена на 8 септември 2010 г. — Sanitec Europe/Комисия**(Дело T-381/10)****(2010/C 301/67)***Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Sanitec Europe Oy (Хелзинки, Финландия) (представители: J. Killick, Barrister, I. Reynolds, Solicitor, P. Lindfelt и K. Struckmann, lawyers)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени изцяло или отчасти Решение на Комисията C(2010) 4185 окончателен от 23 юни 2010 г. по дело COMP/39.092 — Санитарни инсталации за баня;
- да се обяви, че жалбоподателят не носи отговорност за антиконкурентна дейност в областта на водопроводните кранове и при необходимост да се отмени спорното решение, доколкото с него се установява отговорността на жалбоподателя (или неговите филиали);
- едновременно с това или при условията на евентуалност да се намали размерът на глобата;
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски;
- да се приемат други подходящи мерки, предвид обстоятелствата по делото.

Правни основания и основни доводи

С жалбата си жалбоподателят иска отмяната съгласно член 263 ДФЕС на Решение на Комисията C(2010) 4185 окончателен от 23 юни 2010 г. по дело COMP/39.092 — Санитарни инсталации за баня, относно споразумение между предприятия, което обхваща белгийския, германския, френския, италианския, нидерландския и австрийския пазар на санитарни инсталации за бани и засяга продажните цени и обмена на деликатна търговска информация, както и, при условията на евентуалност, намаляване на размера на наложената му глоба.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква седем правни основания.

Първо, Комисията не е оценила или изследвала икономическия контекст и поради това не е установила надлежно антиконкурентната цел на твърдените нарушения. Тя не е имала право да предположи (или да установи), че обсъжданията (i) между неконкурентни предприятия (ii) относно неикономическа цена, която никой от участниците на пазара не заплаща, има антиконкурентна цел.

Второ, Комисията погрешно е установила, че жалбоподателят е отговорен за нарушение в областта на водопроводните кранове, като се има предвид първото правно основание и фактът, че нито жалбоподателят, нито някой от неговите филиали произвеждат водопроводни кранове.

В допълнение Комисията не е установила надлежно наличието на твърдяното нарушение, тъй като по-специално извършеният от нея анализ на доказателствата е погрешен по отношение на Франция, Италия и дейността на Keramag Keramische Werke Aktiengesellschaft в Германия, във връзка с която се търси отговорността на жалбоподателя.

Четвърто, Комисията не е доказала наличието на интерес от установяване на нарушение в Нидерландия, отговорността за което е била погасена.

По-нататък, Комисията (i) не е посочила надлежно твърденията си в изложението на възраженията и (ii) не е събрала и предоставила съответните и евентуално оправдателни доказателства. Тези процесуални пропуски накърнили правото на жалбоподателя на защита.

Като допълнително правно основание, не би следвало жалбоподателят да бъде пряко и лично отговорен за плащане на глоба в размер на 9,873,060 EUR. Самият жалбоподател не е виновен за каквото и да било незаконосъобразно поведение. Той е отговорен единствено в качеството му на дружество майка и като такъв не може да бъде пряко и лично отговорен за плащане на глоба. Освен това възможността за пряка и лична отговорност не е посочена в изложението на възраженията, което е процесуално нарушение, представляващо основание за отмяна.

Освен това погрешно е прието, че жалбоподателят е солидарно отговорен за действията на своя филиал Keramag Keramische Werke AG. Жалбоподателят не е притежавал всички дялове в Keramag Keramische Werke AG през съответния период и нито е бил в състояние да упражнява решаващо влияние върху него, нито е упражнил такова влияние в действителност.

Същевременно разследването на случая е било изборително и произволно по своето естество, като се има предвид, че въобще не са били предприети действия по преследване срещу много от дружествата, обвинени в участие в предполагаемо незаконните срещи или обсъждания.

Накрая, глобата е необосновано и несъразмерно висока, по-специално поради липсата на прилагане или влияние върху пазара. Жалбоподателят приканва Съда да упражни неограничената си компетентност съгласно член 261 ДФЕС и да намали размера на глобата.

Жалба, подадена на 9 септември 2010 г. — Villeroy и Boch/Комисия

(Дело T-382/10)

(2010/C 301/68)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Villeroy и Boch (Париж, Франция) (представители: J. Philippe и K. Blau Hansen, avocats, и A. Villette, Solicitor)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се обяви за нищожно обжалваното решение в частта му, която засяга жалбоподателя;
- при условията на евентуалност, вследствие на това да се намали глобата, наложена на жалбоподателя с обжалваното решение;
- разносните по производството да се възложат на ответната страна.

Правни основания и основни доводи

Главното искане на жалбоподателя е за частична отмяна на Решение С(2010) 4185 окончателен на Комисията от 23 юни 2010 г. относно процедура за прилагане на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство, наричано по-нататък „ЕИП“ (дело COMP/39.092 — Санитарни инсталации), във връзка с картел на белгийския, германския, френския, италианския, нидерландския и австрийския пазар на санитарни инсталации за баня, за съгласуването на продажните цени и за обмен на чувствителна търговска информация.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква седем правни основания, изведени от:

- нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 ЕИП от квалификацията на нарушението като едно-единствено, сложно и продължавано, тъй като по този начин ответникът е нарушил задължението си за правна преценка на индивидуалното поведение на адресатите на обжалваното решение;
- нарушение на задължението за мотивиране по силата на член 296, втора алинея ДФЕС, тъй като в обжалваното решение ответникът не е дал достатъчно точно определение на съответните пазари;
- липса на достатъчно доказателство за участието на жалбоподателя в нарушенията във Франция;
- нарушение на принципа *nulla poena sine lege*, прогласен в член 49, първа алинея от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), както и на принципа на пропорционалност на престъплението и наказанието, закрепен в член 49, трета алинея от Хартата във връзка с член 48, първа алинея от Хартата и член 23 от Регламент № 1/2003⁽¹⁾, тъй като ответникът е наложил глоба солидарно на жалбоподателя и на неговото дружество майка;
- погрешно изчисляване на глобата, тъй като ответникът е включил оборота на жалбоподателя, който няма връзка с твърденията за нарушение, формулирани при изчисляването на глобата;